

Tisztelt Alkotmánybíróság!
a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

■■■■ indítványozó ■■■■ csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőként eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján az alábbi

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: terjeszttem elő / 1561-0 / 2018	
Erkezett: 2018 OKT 15.	
Példány: 3	Példány: 3
Melléklet: 13 db	Melléklet: 13 db

alkotmányjogi panaszt

Kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.497/2017/4 számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43.§-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Közigazgatási Szakág	
Érk.: 2018-09-18	
Érk. módja: postán / gyűjtőládba / személyesen / faxon / e-mailen	
Példány: 20255/2018/10	Melléklet: 13 db
Ügyszám: 20255/2018/10	

Indokolás

I. Pertörténet és tényállás rövid ismertetése

■■■■ 2015. szeptember 16. napján magyar vezetői engedély cseh vezetői engedélyének cseréjével történő kiadása iránti kérelemmel fordult a Pest Megyei Kormányhivatal Váci Járási Hivatalához. Az elsőfokú hatóság PE-17/OK/1920-4/2016. számú elsőfokú határozatban a vezetői engedély kiadása iránti kérelmét elutasította. Elsőfokú határozattal szemben fellebbezéssel élünk, mely folytán másodfokon eljáró Pest Megyei Kormányhivatal PE/040/1735-10/2016 határozatával helybenhagyta az elsőfokú hatóság döntését. Álláspontja szerint jogszerűen járt el az elsőfokú hatóság, amikor felperes vezetői engedélyének kiállítását megtagadta tekintettel arra, hogy a 326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet 19. § (7) bekezdése értelmében a hatóság megtagadja a vezetői engedély kiállítását, akinek a vezetői engedélyt egy másik tagállamban korlátozták, érvénytelenítették, visszavonták vagy vezetési jogosultságát felfüggesztették. Emellett hivatkozott az Európai Parlament és Tanács 2006/126/EK irányelve (a továbbiakban: Irányelv) 7. cikk (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra, mely szerint a vezetői engedély kizárólag azon kérelmezőknek állítható ki, akik jártassági és magatartási, elméleti vizsgát tettek, és megfelelnek az egészségügyi követelményeknek. Előadta, hogy felperes az EA942886 számú vezetői engedélye „kérdéseket vet fel” tekintetbe véve, hogy felperesnek már van közlekedési előélete. Kifejezetten arról is rendelkezett a határozatában, hogy az elutasítás oka a német vezetői engedély bevonása és vezetési jogosultsága szünetelése.

Közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti kérelem került előterjesztésre a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, melynek folytán a bíróság előtt 6.K.28.255/2016 ügyszámon peres eljárás volt folyamatban. Az eljárásban felperes kiemelte, hogy a hatóságok döntése európai uniós jogszabályba ütközik, tekintettel arra, hogy a 2006/126/EK Irányelv 11. cikk (4) bekezdésében foglalt szabályt az Európai Unió Bírósága a C-419/10. sz. ítéletében értelmezte, mely szerint a vezetői engedély korábbi érvénytelenítése, visszavonása, korlátozása vagy felfüggesztése nem akadályozza az új vezetői engedély megszerzését, ha a megszerzéskor a tilalmi idő már letelt. Felperes hivatkozott arra, hogy az érintett jogszabály ellentétes értelmezése sértené egyrészt az EUMSZ 21. cikkében biztosított szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogot, másrészt az Alaptörvény XV. cikkében rögzített egyenlőség elvét, mert különbséget tesz egy új vezetői engedély kiállítása iránti kérelmet előterjesztő német és magyar állampolgárok között. A bíróság azonban a 4. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolásában előadta, hogy a német társhatóság tájékoztatása alapján felperes korábban rendelkezett német vezetői engedéllyel, amely azonban ittas vezetés miatt Németországban 2014. május 04-én bevonták, felperest pozitív orvos-pszichológiai szakvizsga bemutatására kötelezték. A feltárt tényállás alapján a bíróság

P.H.

osztotta alperes álláspontját arra vonatkozóan, hogy felperes cseh vezetői engedélyre való jogosultsága vitatható, azonban ennek vizsgálata nem tartozik a bíróság, illetve a hatóság hatáskörébe. A bíróság elutasította felperes bizonyítási indítványát, melyben kérte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését az Irányelv 11. cikk (4) bekezdésében foglaltak értelmezése tárgyában.

Az ítélet ellen 2017. május 29. napján kelt kúriai felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztettünk elő, melyben kifejtettük, hogy az Európai Unió Bíróság- amely jogértelmezési monopóliummal rendelkezik az európai uniós jog területén- már értelmezte az Irányelv vonatkozó rendelkezését a C-419/10 számú ítéletben. Az első fokon eljáró bíróság azonban az EUB ítéletben foglaltakkal teljesen ellentétesen, helytelenül értelmezte és alkalmazta az Irányelv vonatkozó rendelkezéseit. Kiemeltük, hogy jogszerűtlenül járt el az elsőfokú bíróság, amikor az egész magyar eljárás alapját képező, érvényes cseh vezetői engedélyt teljes mértékben figyelmen kívül hagyta. Emellett kiemeltük, hogy a bíróságnak valóban nem volt jogosultsága a cseh engedély jogszerűségét vizsgálni, hanem azt az Irányelv által előírt kölcsönös elismerés elve alapján kötelező érvényesként elfogadni. Végezetül kezdeményeztük az előzetes döntéshozatali eljárást a Kúria, mint utolsó magyarországi jogorvoslati fórum előtt tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság azzal az indokkal hagyta figyelmen kívül a kötelező erejű értelmezést tartalmazó EUB C-419/10 számú ítéletet, mert álláspontja szerint az az Irányelv 11. cikk (4) bekezdésének második mondatára vonatkozott, így nem releváns az adott ügyben.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2018. július 20. napján hozta meg a Kfv.II.37.497/2017/4 számú ítéletét, melyben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a cseh vezetői engedély (amelynek a cseréjét kezdeményezte indítványozó) érvényessége semmilyen relevanciával nem bír, mert az csak a történeti tényállás része.

A Kúria megállapította, hogy helyesen jártak el a hatóságok a vezetői engedély kiadásának megtagadásakor, tekintettel arra, hogy indítványozó rendelkezett korábban német vezetői engedéllyel, amely azonban visszavonásra került, ráadásul a vezetői jogosultságát is felfüggesztették. Emellett kiemelte, hogy a cseh vezetői engedélyre viszont nem lehet jogot alapítani, mivel az érvénytelenné vált.

Az előzetes döntéshozatali eljárással kapcsolatosan kifejtette, hogy álláspontja szerint a hivatkozott EUB C-419/10 sz. ítélet nem irányadó, mert jelen eljárásban nem egy tilalmi idő lejáratát követően kiállított vezetői engedély elismeréséről volt szó, hanem a vezetői engedély Magyarországon történő kiállításáról. Erre tekintettel a Kúria a CILFIT kritériumra (a kérdés „tisztá”) hivatkozva, nem kezdeményezte az előzetes döntéshozatali eljárást.

II. Hatáskör, határidő, jogorvoslat

Az alkotmányjogi panasz eljárásra indítványozó egyedi ügyében az Alaptörvény 24. cikk. (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § alapján jogosult. A panasszal érintett Kúriai döntés érinti indítványozó jogait, így jogosult a jogi képviselője útján alkotmányjogi panasz benyújtására.

Indítványozó az elsőfokú közigazgatási határozattal szemben fellebbezéssel élt, majd a másodfokú közigazgatási határozattal szemben bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet terjesztett elő. Végül a jogerős bírósági ítélet ellen felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához. Mindezek alapján a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az ügyben perújítási eljárás nincs folyamatban.

A Kúria megsemmisíteni kért Kfv.II.37.497/2017/4 számú, 2018. május 02. napján kelt, postai úton megküldött ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2018.07.20. napján vette kézhez, így az alkotmányjogi panasz indítvány az Abtv. 30. § (1) bekezdésének első fordulat, és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2003 (II.27.) AB Tü. Határozat 28. § alapján 2018. szeptember 17. napján került benyújtásra az elsőfokú Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál.

III. Alaptörvényben biztosított jogok

Az Alaptörvény E cikkének (1) bekezdése értelmében „Magyarország az európai népek szabadságának, jólétének és biztonságának kiteljesedése érdekében közreműködik az európai egység megteremtésében.”

Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.”

Az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés kimondja, hogy „Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdés kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Az Alaptörvény XXVII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Mindenkinek, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén, joga van a szabad mozgáshoz és tartózkodási helye szabad megválasztásához.”

Egyéb, az ügyben releváns jogszabályok

Az Európai Unió Működéséről Szóló Szerződés 18. cikk: *A Szerződések alkalmazási körében és az azokban foglalt különös rendelkezések sérelme nélkül, tilos az állampolgárság alapján történő bármely megkülönböztetés.*

EUMSZ 21. cikk: *A Szerződésekben és a végrehajtásukra hozott intézkedésekben megállapított korlátozásokkal és feltételekkel minden uniós polgárnak joga van a tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz.*

Az Európai Parlament és Tanács 2006/126/EK Irányelv 2. cikk (1) *A tagállamok az általuk kiállított vezetői engedélyeket kölcsönösen elismerik.*

11. cikk (4) bekezdés: *A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.*

IV. Jogi indokolás

A fent hivatkozott jogszabályok és Alaptörvényben biztosított alapjogok értelmében minden embernek (uniós polgárnak) joga van ahhoz, hogy valamennyi tagállamban szabadon mozogjon és tartózkodjon, a különböző tagállamokban állampolgárságukra tekintettel ne különböztessék meg őket, és az egyes tagállamok hatóságai és bíróságai előtt az egyenlő elbánás elvét figyelembe véve ügyeiket azonos módon, részrehajlás nélkül és tisztességes módon intézzék el.

A hatóság arra tekintettel utasította el indítványozó magyar vezetői engedély érvényes cseh engedélyről cserével történő kiállítását, mert korábban a német vezetői engedélyt visszavonták. Indítványozó rendelkezett egy érvényes cseh vezetői engedéllyel, amelyet magyarra kívánt cserélni, ezt a tényt azonban az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. A Kúria ítéletében azonban már azt is megállapította, hogy a cseh vezetői engedély nem releváns, mert az érvénytelenné vált.

1/ Tisztességes eljáráshoz való jog

A vonatkozó jogszabályok értelmében az adott tagállam végső jogorvoslati fóruma köteles az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni a fél kérelmére. Az Európai Unió Bírósága a CILFIT-ügyben valóban meghatározott három kitélt ezen kötelezettség alól, ezt azonban a tagállam legfelső jogorvoslati fóruma nem használhatja az eu jog biztosította lehetőség megkerülésére!

A Kúria arra hivatkozva nem terjesztette fel az érintett ügyet előzetes döntéshozatali eljárásra, mert álláspontja szerint a kérdés tiszta, vagyis a közösségi jog alkalmazása olyan nyilvánvaló, hogy az a felvetett kérdés megoldását illetően minden észszerű kétséget kizár. Ezzel a kijelentésével álláspontom szerint a Kúria megkerülte az uniós jogban előírt kötelezettségét!

Az Irányelv 11. cikk (4) bekezdés első albekezdése szerint: „A tagállam megtagadja a vezetői engedély kiállítását azon kérelmezőnek, akinek a vezetői engedélyét egy másik tagállamban korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.

A második albekezdés szerint: „A tagállam megtagadja egy másik tagállam által olyan személy részére kiállított vezetői engedély érvényességének elismerését, akinek a vezetői engedélyét az előbbi állam területén korlátozták, felfüggesztették vagy visszavonták.”

Indítványozó felperesként a következő kérdés vonatkozásában kérvényezte az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését: „Az Irányelv 11. cikk (4) bekezdés első mondatát lehet-e úgy értelmezni, hogy ha valamely tagállamban a vezetői engedély visszavonásra került, és a tilalmi időszak lejárt, meg kell tagadni az új vezetői engedély kérelmezésekor eljáró másik tagállam közlekedési igazgatási hatóságnak a vezetői engedély kiállítását?”

Vagyis felperes az Irányelv 11. cikk (4) bekezdés első mondatáról tett fel az ügy eldöntése szempontjából lényeges- gyakorlatilag az ügy szempontjából egyetlen mérvadó- kérdést, amely visszavonást követő új engedély kiállításáról szól. Ehhez képest a Kúria ítélete az alábbi indokolást tartalmazza:

Jelen eljárás tárgya azonban nem az érvényes vezetői engedély tilalmi időszak lejártát követő érvényességének másik tagállamban történő elismerése, hanem a vezetői engedély Magyarországon történő kiállítása. Ebből következően a hivatkozott EUB döntés nem irányadó. Az Irányelv 11. cikk (4) bekezdés első albekezdése vonatkozásában a közösségi jog helyes alkalmazása nyilvánvaló.”

A Kúria láthatóan teljes mértékben figyelmen kívül hagyta felperes indokolását és kérelmének lényegét. Mivel az elsőfokú bíróság szerint nem volt irányadó a felperes által hivatkozott korábbi EUB ítélet, ezért kezdeményezte felperes az EUB előzetes döntéshozatali eljárást az Irányelv 11. cikkének (4) bekezdés első albekezdésének helyes és egységes értelmezése érdekében. A Kúria azonban kitérő, egymással összefüggésben nem álló kijelentésével, minden indokolást mellőzve utasította el felperes előzetes döntéshozatali eljárás iránti kérelmét. Ezzel azonban teljesen alaptalanul, indokolás nélkül használta a CILFIT kritériumot, és ezzel lényegében megkerülte az eljárás kezdeményezését előíró kötelezettségét!

Emellett pedig megsértette indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, ami magába foglalja a megfelelő és teljes jogorvoslathoz való jogot is! Ahhoz, hogy felperes ügyét ténylegesen, igazságosan és az uniós jogot megfelelően alkalmazva dönthesse el a bíróság, illetve a felülvizsgálat során a Kúria, elengedhetetlenül fontos az irányadó és alkalmazandó uniós jog értelmezése. Az európai uniós jog értelmezésére kizárólag az Európai Unió Bíróságának van monopóliuma, így arra csak az előzetes döntéshozatali eljárás keretében kerülhet sor. Éppen ezért a Kúria az indokolatlan, uniós kötelezettségét megkerülő elutasításával megsértette indítványozó teljes jogorvoslathoz való jogát és ezzel a tisztességes eljáráshoz való jogát is!

Míndezekre tekintettel a Kúria ítélete megsértette indítványozó Alaptörvény XXIV. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz jogát.

B./ Egvenlőség elve

A Kúria ítéletében kifejtettek értelmében indítványozónak, mint német állampolgárnak kizárólag a német vezetői engedélyt lehet alapul venni. A Kúria teljesen figyelmen kívül hagyta az érvényes cseh vezetői engedély tényét, és csak az évekkorábbi német, visszavont vezetői engedélyt vette alapul. Ez a döntés lényegében azt jelenti, hogy egy német állampolgár hiába szerez más tagállamban vezetői engedélyt, csakis a német vezetői engedélyt veszik figyelembe. Adott esetben ha egy cseh állampolgár kérvényezi a cseh vezetői engedélyének a magyarra történő cseréjét, akkor a magyar hatóság csak a korábbi cseh engedély érvényességét vizsgálja. Azonban ha egy német állampolgár kívánja a cseh vezetői engedélyt magyarra cserélni, a magyar hatóságok nem az érvényes cseh engedély alapján járnak el, hanem az állampolgárság szerinti német engedélyt veszik alapul.

A Kúria ítélete lényegében azt jelenti, hogy indítványozó, akinek korábban volt Németországban vezetői engedélye, nem szerezhet Magyarországon vezetői engedélyt, hiába él Magyarországon. Ezzel azonban különbséget tesz a magyar, illetve bármilyen más állampolgárságú (japán, cseh, lengyel, iráni, török, stb.) vezetői engedély megszerzését, illetve cseréjét kezdeményező ember és a német állampolgárságú

kezdeményező között. Ezzel azonban azonos helyzetben lévő embereket különbözőképpen kezelnek (és kezelte a Kúria a panasszal érintett ítélet meghozatalakor), mellyel megsértik az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében foglalt egyenlőség elvét.

C/ Szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog

A Kúria döntése értelmében a Magyarországon élő német állampolgár nem szerezhethet Magyarországon vezetői engedélyt, arra kizárólag Németországban van lehetősége. Viszont amennyiben egy uniós állampolgár szokásos tartózkodási helye Magyarországon van, akkor nem szerezhethet másik tagállamban vezetői engedélyt. Ezzel a döntéssel tehát lényegében azt mondta ki a Kúria, hogy indítványozónak nincs lehetősége új vezetői engedélyt szerezni.

Vezetői engedély hiányában indítványozónak nincs lehetősége arra, hogy szabadon (előre meghatározott menetrendű tömegközlekedésen kívül) utazhasson az ország területén, ideértve különösen, de nem kizárólagosan azt, hogy szabadon közlekedjen az otthona és az általa választott munkahelye között. Mindezek alapján közvetett módon, de a Kúria ítélete korlátozza indítványozó szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát, így sérti az Alaptörvény XXVII. cikkét.

D/ Munka és szabad foglalkozás megválasztásához való jog

Azzal, hogy a Kúria ítélete alapján indítványozónak a vezetői engedély megszerzésére még lehetősége sincs, nemcsak a szabad mozgáshoz való joga esik közvetett korlátozás alá, de a munka és szabad foglalkozás megválasztásához való joga is korlátozódik. Indítványozónak nincs meg a lehetősége arra, hogy Magyarországon vezetői engedélyt szerezzen, amely azonban közvetlenül és közvetett módon is kizárja egyes foglalkozások választásának lehetőségét. A vezetői engedély hiánya közvetlenül kizárja például a sofőr, fuvarozó, futár, vagy buszvezető szakmák választását, de kizárja a gépjármű vezetéshez közvetett módon kapcsolódó foglalkozásokat is, mint például a villany- vagy gázszerelő szakmákat is. Mindezekre tekintettel a Kúria ítélete, ami kizárja indítványozó számára a vezetői engedély megszerzésének még lehetőségét is, közvetett és közvetlen módon korlátozza és sérti indítványozó munka és szabad foglalkozás megválasztásához való jogát is, így sérti az Alaptörvény XII. cikkét.

E./ Végezetül a Kúria elutasította az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, és helyette saját maga értelmezte az EU Irányelv érintett rendelkezését, melyre azonban az uniós jogszabályok alapján kizárólag az Európai Unió Bírósága jogosult. Emellett ráadásul teljesen figyelmen kívül hagyta az érintett Irányelv korábbi, EUB általi jogértelmezését, mely azonban minden tagállam bíróságára nézve kötelező, hiszen az uniós jogrendszer részét képezi.

Mindezek alapján a Kúria ítélete nem felel meg az Alaptörvény E cikkében foglaltaknak, ami bár nem tartalmaz az állampolgároknak biztosított alapjogot, így indítványozó közvetlenül nem hivatkozhat arra az alkotmányjogi panaszában, azonban az E cikkben foglaltak megsértésének következményeként az ítélet sérti indítványozó jogait is.

A fent kifejtettekre tekintettel kérem a t. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.II.37.497/2017/4 számú ítélet alaptörvényességét, és azt semmisítse meg.

Budapest, 2018. szeptember 17.

Tisztelettel,

dr. Bálint Tünde ügyvéd
Dr. Bálint Tünde Ügyvédi Iroda
indítványozó jogi képviselőként

Alkotmánybíróság

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság útján

alkotmányjogi panasz indítványa

[REDACTED]

képviseli:

[REDACTED]

DR. BALINT TUNDE
ügyvéd

1012 Budapest, Logodi u. 65.
Telefon: (36-1) 212-0205

**a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság előtt 6.K.28.255/2016/4 számú peres
eljárást követő kúriai felülvizsgálati eljárás során
hozott Kfv.II.37.497/2017/4 számú ítélet ellen**